

Beszámoló jelentés a Miskolci Bányász Sport
Barlangkutató Csoportjának 1978. évi
kutató tevékenységéről.

Barlangtani Intézet

D - 1978 - 24.

* Könyvtára *

A korábbi években, Miskolc-tapolcán, a Barlangfürdő szomszédságában, a Miskolci Vizművek kutató brigádja, tárót hajtott a hegybe, a feltételezett vízbeáramlások irányába.

A felső Ladini Karni mészkőben létesített folyósóban, a kihajtás folyamán, - többek között - néhány barlangi kitöltésre utaló nyom is előbukkant.

Kutató-csoportunk tagjai, már korábban is kedvet éreztek arra, hogy a táró - többirányú hasznosításának elősegítése érdekében - a barlangfürdő felőli oldalból nyíló - eltömött hasadékokat megbontsa. Elsősorban abban a reményben, hogy az itt feltárható érdekes formációju, kisebb - nagyobb termális eredetű üregek, - egy esetleges barlangfürdő bővítés során / pld. légzőtherápiás részleg létesítése esetén / - már komoly jelentőségre tennének szert.

Az előzetes konzultációkat követően, - a terület gazdája - megadta az engedélyt a feltáráshoz, s ezt követően már az év januárjában megindultak a bontási munkálatok. Az I. n.év folyamán, mántegy 344 óra munkaráfordítással, több 10 m³-nyi anyagot termeltünk ki a táróból nyíló hasadékokból, s ezek részbeni kiszállítását is elvégeztük.

A munkálatok legjelentősebb eredményeként, a bejárattól kb. 20 m-re fellelhető kúrtó kitisztítása könnyvelhető el. Innen először agyag, - majd fokozatos átmenettel - agyagos homok, s végül iszapos homok kitöltést termeltünk ki. Ezen munkálatok révén, egy méreteiben is egyre impozánsabbá váló kupolacsarnok újjaszületésének lehettünk elősegítői. Nézetünk szerint, ezen kúrtó elsősorban a termásvíz oldótevékenységének hatására alakult ki, majd ezt követően a felszínre szakadt, míg végül a Szarmata tenger homokjával felülről teljesen leiszapolta. A táróban néhány métert továbbhaladva, az előbbinél kisebb méretű, de szintén igen érdekes, agyaggal félmagasságig kitöltött vakkúrtót bontottunk ki. / Itt a felülzártság miatt a tenger leiszapoló hatása már nem érvényesülhetett. / Ezenkívül még ponton végeztünk - nagyobb reményekre is jogosító - felderítő kutatást. Ezt követően azonban az egyre fokozódó deponálási nehézségek miatt, az igen érdekesnek mutatkozó további munkálatokat, már szüneteltetnünk kellett. Köszönetünket kell kifejezzük Hegedűs Ferencnek és Kutató-csoportjának, kik - ezen kutatási pontunkon - munkálatainkat igen hatékonyan támogatták.

Alsósebesi forrásbarlang feltárást folytatását tavaszi táborozásunk során kezdtük el. Ezen munkálatok végzésébe, az OSC barlangkutatói is bekapcsolódtak.

Itt korábbi munkálataink során, félezer m³ kötőrmelék agyagot termeltünk ki, és szállítottunk el az itt megnyílt két forrásbarlangból és ezek előteréből. Ugy tűnik, ezzel a teljes feltárásig szükséges munkálatok kb 80-85 %-a már elkészült.

Már eddigi erőfeszítéseink is eredményesnek mondhatóak, mivel - a lejtőtörmelék letisztítását követően - két igen érdekes forrásbarlang-száda tárult fel, melyek előtere még némi tereprendezésre szorul ugyan, de az eztkövető munkálatok végül is a legszebb bükki forrás feltárásfogyjakeredményezni. Ami viszont - az itt feltárható, s az előjelekből ítélve - idegen-forgalmi szempontból is kiépíthető cseppkőbarlang feltárását illeti, - nézetünk szerint - ennek realizálása már elérhető közelségbe került.

Tavaszi táborunk során ezért igen nagy reményekkel láttunk a soronkövetkező feladatok elvégzéséhez. Egyhetes munka árán kutató árkaikat ismét rendbehoztuk. Alig egy hónap leforgása alatt azonban, feltehetően-nagyobb részt mesterséges módon-kutatóárkaik szinté ismét betömődtek.

A probléma végleges megoldása érdekében, - különböző szervektől - próbáltunk anyagi támogatást szerezni, annak érdekében, hogy a barlangszádak fölötti oldalszéli védőkerítést tudjunk emelni. Sajnos eredménytelenül. A nehézségeket csak okozta, hogy a barlangban tárolt munkaeszközeink nyomtalanul eltűntek.

Az egyrehalmozódó problémák végül-is olyannyira kedvét szegték barlangkutatóinknak, hogy a részvétlenség miatt, hagyományos nyári kutatótáborunkat sem tudtuk megrendezni, s eztkövetően csoportunk gyakorlatilag fel is oszlott.

Ezt megelőzően azonban történt még néhány említésre méltó esemény - a Kis fennsík - ahol több igen reményteljes bontást kezdeményeztünk.

a./ A Vénusz barlangtól kb. 100 m-re Ny-ra, egy friss berygyást bontottunk ki, s innen sikerült rályukasztani egy akna-rendszerre. Ebben kb. 15 m mélységig jutottunk le, s az így fél-tárt szakasz összhosszusága mintegy 25 méternek bizonyult.

Másik igen biztató feltáró munkánk - a Kaszási visszafolyó feletti oldalról nyíló - ősi inaktív víznyelőbarlang kibontása volt. Itt a bejárati terem mennyezetig leiszapolt falai mentén, kutató-árkokat hajtottunk. Az É-i falmenti árkaunk hossza 11 m, míg a járatmagasság ugyanitt 70-80 cm volt, s a továbbbontásra ez tűnt leginkább alkalmasnak.

Kutatócsoportunk feloszlásával természetesen ezen munkálatok is félbeszakadtak.

Végül is - október végén - egy terepbejárást követően Várszegi Sándor és Marcel Loubens barlangkutató szakcsoport négy tagja: Vigyó János, Mélypataki Zoltán, Máriási Ferenc és Bettes Eva, - egy napos kemény bontási munka révén - egy újabb 8 m-nyi járat-szakasz kibontását követően 97 m hosszúságú barlangszakaszt tár-tak itt fel.

A horizontális jellegű és igen gazdag cseppkőképződményekkel is rendelkező barlang, a "Lilla" barlang elnevezést kapta.

A barlang különleges értékének tekinthető, a Bükki viszonylat-ban igen ritka eróziós formakincs és a fosszilis patakmeder.

Ugyanezen összetételű együttesnek, - a Vénusz-barlang melletti aknarendszerben -, melyet 3 béka nyelőnek^h neveztek el, újabb 2,5 m-rel sikerült lejjebb jutniuk.

Előzetes megállapodás szerint e két barlangi objektum bővebb ismertetését, a Marcel Loubens csoport beszámolója fogja leközzölni.

Miskolc, 1979. jan. 30.

Jó szerencsét!

Várszegi Sándor